

τὰ Σαραφειμ ἐκπροσωποῦνται ὑπο θελκτικῶν μαρκησιῶν καὶ κομησιῶν αἵτινες σοὶ ἐπιβάλλουσι τὴν λατρείαν των. Ὁ πλοῦτος δὲ ἐν ταῖς καλλιτεχνικαῖς ταύταις τῶν Ἀποκρῶν ἑορταῖς ἐν τοῖς μεγάλαις τούτοις διαβλέπεις εἶναι μυθικὸς. Ἐσθὴ, μαργαριτωσπαρὴς, περιστήθια ἀδαμαντοσκεπὴ, πλόκαμοι χρυσοκύμαντοι, σὲ ἀφαρπαζοῦσι καὶ βλέπων τὰς αἰθερίους νύμφας τῶν ναῶν τούτων τοῦ πλοῦτος καὶ τοῦ μεγαλείου, νομίζεις ὅτι εὐρίσκεσαι μακρὰν πολὺ μακρὰν τῆς γῆς, εἰς χώρας φανταστικὰς ἃς οὐδὲ ἐν ὀνείρῳ ἀνευπόλησας. Ἀπὸ τῆς θῆς ὥρας τῆς ἑσπέρας πρὶ τῶν παραθύρων των κομφῶν μεγάρων, αἵτινα συγκεντρῶσι τὸν προνομιοῦχον τούτον κόσμον, βλέπεις ἐὰν ἔχεις τὴν περιέργειαν νὰ σταματήσῃς ἐπ' ὀλίγον τὸ βῆμα σου καὶ προσηλώσῃς τὸ βλέμμα σου, πολυάριθμα μεγαλοπρεπῆ ὀχήματα καθ' ἱεραρχικὴν τάσσόμενα τάξιν, ἐξ ἑνὸς ἐκάστου, ἐναερία πλάσματα ἐντὸς βαρυτίμων συσσωρῶν περιτετυλιγμένα, κατέρχονται ἀφίνοντα νὰ διαφαινῇται λευκότερον ὡσεὶ δὲ πρόσωπον, φλογερώτατοι ὀφθαλμοὶ ὑπὸ διαφανὲς ἐκ γάλης περιάλυμμα, καὶ ἐξαφανίζονται ὡς ἀόριστοι ὀφθαλμοφάνειαι ἐν τῷ προτυλαίῳ ὅπερ πολυάριθμοι φανοὶ ζωηροτάτην διαχύνοντες λάμψιν καταυραζοῦσι, πληροῦντα τὸν αἶρα δὲ καταλείπουσι θεσπεσιῶν ὁραμάτων ὧν ἡ ὄσφρανσις σὲ βυθίζει εἰς πελάγη πόθων καὶ ἐκστάσεως. Σοβαροὶ ἐν τῇ τυπικῇ μελαίνῃ ἐνδυμασίᾳ των οἱ κύριοι ἀκολουθοῦσι τοὺς εἰσάγοντας αὐτοὺς ὑπηρετάς οἵτινες ἐν μεγάλῃ στολῇ τετραχήμεροι ἕκαστος εἰς τὴν θέσιν του ἐκπληροῦσι τὰ καθήκοντά των. Διὰ τῶν ἡνεωγμένων θυρῶν διαβλέπεις μεγαλοπρεπεστάτας κλίμακας διεσκευασμένας μετ' ἀπειρογράφου πολυτελείας αἵτινες ἀγούσιν εἰς τὰ Ὀλύμπια δώματα, ὧν ἡ εἴσοδος δὲν σοὶ εἶναι ἐπιτετραμμένη ἐτι ἀγαπητὸν *Μὴ Χάνεσαι* — καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων σταματᾷ τὸ βλέμμα σου ἀφίνον εἰς τὴν φαντασίαν τὴν ἀνα ἀράστασιν τῶν λοιπῶν.

Μετὰ τὴν ἀτελῆ ταύτην σκιαγραφίαν τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις

— Εἶνε καὶ εἰς ἄλλος ἐδῶ, εἶπεν ἡ σαρκαστικὴ φωνὴ τοῦ Μαύρου.

— Τί θέλεις; εἶπεν ὁ Σανούτος.

Ὁ Μαῦρος τὸν ἤρπασεν ἐκ τοῦ λαιμοῦ.

— Πρὸ δύο ἐτῶν, τῷ εἶπεν, ὠρκίσθην νὰ ἐκδικηθῶ. Ἀρκετὰ ἐπερίμενα, θὰ σὲ πνίξω.

Ὁ Σανούτος δὲν ἠδύνατο νὰ λαλήσῃ, πιεζόμενος τὸν λαιμὸν ὑπὸ τοῦ Μαύρου. Προσπαθεῖ νὰ ἐκφύγῃ. Ἀλλ' ὁ Μαῦρος ἦτο εὐρωστότερος.

— Καὶ ἀφοῦ σὲ πνίξω, ἐπανέλαθεν οὗτος, θὰ σὲ ρίψω εἰς αὐτὸν τὸν κρημνόν, νὰ ταφῇς εἰς τὰ κύματα.

Καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. Ὁ Μαῦρος συνέσφιγγεν ἰσχυρῶς τὸν λαιμὸν τοῦ Σανούτου καὶ τὸν ἐπνίξε. Πνίξας δὲ αὐτόν, τὸν ἐκύλισεν εἰς τὸ κάταντες τοῦ ὑψηλοῦ ἐκείνου κρημοῦ.

Περὶ δὲ τοῦ Ἰωάννου Μούχρα, εἶνε γνωστὸν ἐκ τοῦ χειρογράφου ἐκείνου τοῦ εὐρεθέντος ἐν τινι μονῇ, καὶ δοθέντος εἰς τὸν ἐκδότην πρὸς ἀντιγραφὴν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἱστορήματος, ὅτι ἐγενεε μοναχός, μὴ ἔχων τι καλλίτερον νὰ πράξῃ. Φαίνεται δὲ ὅτι αὐτός οὗτος ἦτο καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ρηθέντος χειρογράφου καὶ καλῶς τὸ συνέγραψεν.

Ἀναφέρεται ἐν τινι ἀνεκδότῳ χρονικῷ, ἄλλῳ παρὰ τὸ

κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἑορτῶν μεταφέρομεν τοὺς ἀναγνώστας τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* εἰς ἑτεῖα κέντρα, τὰ καὶ σπουδαιότερα διὰ τε τοὺς Παρισίνους καὶ ξένους, διασκεδάσεων ἐν οἷς δύναται τις ἀρίστα νὰ σπουδάζῃ τὸν Παρισινὸν χαρακτήρα. Τὰ κέντρα ταῦτα εἰσὶν οἱ διάφοροι δημόσιοι χοροὶ προσφιλῆς τῶν Ἰάλλων ἀπόλαυσις πάσας τὰς ἄλλας ὑπερβάλλουσα, ἃτε πάσας συγκεντρῶσα ἐν ἑαυτῇ. Καὶ κατὰ τὰς ἐφετεινὰς Ἀποκρῶν οἱ χοροὶ ἦσαν τι ἑκτακτον. Πλέον τῶν χιλίων δημοσίων χορῶν κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης συνεκέντρωσαν ἐν ἑαυτοῖς πᾶν ὅ,τι οἱ Παρίσιοι, κατέχουσι τρελλότερον, ζωηρότερον, ἀκολαστώτερον.

Κρυνίδης.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Καὶ τί δὲν θὰ εὑρουν αὐτοὶ οἱ σοφοί! Ἀνεκαλύψε, λέγει, ὁ κ. Δεπρὲ μέσον ἐναποθηκεύσεως κινητικῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν μεταβιβάξαι εἰς ἀπόστασιν ἐξήντα καὶ ὀγδοῇντα ἀκόμη χιλιαμέτρων!

Ὑποθέσατε τὴν ἀποθήκην τῆς δυνάμεως ποτώσεως ὕδατος ἐν Λεβαδείᾳ. Τηλεγραφικῶς μὲ τὴν δύναμιν αὐτὴν θὰ δύνασθε νὰ κινήτε τὸ Κλωστήριον τοῦ κ. Κουμαντάρου ἐν Πειραιεῖ.

Τίς οἶδε! θὰ δύνασθε ἀκόμη καὶ νὰ ραπίζητε ἐξ ἀποστάσεως κανένα φίλον σας.

Οἱ Ἱατροὶ εἶναι πρὸ πολλοῦ εἰς ὑποτίμησιν ἕνεκα τῶν προπλοκῶν καὶ τῶν περιπετειῶν τῆς νόσου τοῦ Κουμουνδούρου.

Ἄς τοὺς παρηγορήσωμεν ὀλίγον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γνω-

ρῆθὲν σύγγραμμα, ὅτι ὁ Μηνᾶς εἶχεν ὀπλίσει γαλέραν τινά, καὶ ὅτι ἐπολέμει ἐπὶ πολὺ κατὰ τῶν Ἰσνετῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει. Πρὸς τούτοις δὲ ἀναφέρεται, ὅτι κληρονομήσας παρὰ τοῦ Ἰωάννου Μούχρα τὴν ἰδέαν τῆς κατὰ τοῦ Σανούτου ἐκδικήσεως, ἐπολιόρησε τὴν ἑσπαιλιν, κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν νύκτα, καθ' ἣν τὸν ἐθανάτωσεν ὁ Μαῦρος. Οὗτος δὲ ἐλπίζων νὰ τύχῃ ἀμνηστίας παρὰ τῷ Μηνᾷ, ὠμολόγησεν, ὅτι αὐτὸς ἐφόνευσεν τὸν Σανούτον. Ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ὁ Μηνᾶς διέταξε καὶ τὸν ἐκρέμασαν ἐκ τῆς κεραίας τοῦ προσθίου ἱστοῦ τῆς γαλέρας του. Ὁ ἐκτελεστής τῆς ποινῆς του, ὑπερβὰς τὴν διαγωγὴν τοῦ Μηνᾶ, τοῦ ἐπέραςε δῆθεν τὸν βρόχον οὐχὶ εἰς τὸν λαιμὸν μόνον, ἀλλὰ περιέδεσε δι' αὐτοῦ τὸν λαιμὸν καὶ τὴν δεξιὰν μασχάλην ἅμα, λίαν σφιγκτῶς, εἰς τρόπον ὥστε ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἤρωετο καὶ ἐσειετο ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, κρεμιάμενος ὡς ἀράχνη ἐν τῷ ἱστῷ αὐτῆς, καὶ ἐδασανίζετο μὴ δυνάμενος ν' ἀποθάνῃ. Ἀλλ' ἡ πληροφορία αὕτη τοῦ εἰρημένου χρονικοῦ ἐλαχίστην μοι φαίνεται ἔχουσα πιθανότητα.

Οὐδεμίαν πληροφορίαν ἠδυνήθην νὰ συλλέξω περὶ τοῦ Σκιαχτη καὶ περὶ τινῶν ἄλλων προσώπων τοῦ δράματος.

Μποέμ.

ΤΕΛΟΣ

στοῦ ἐκείνου : Αὐτὰ γίνονται καὶ ἐν Παρισίοις.

Εἰς γαλλικὸν ἱατρικὸν περιοδικὸν γράφων συνάδελφός των περιγράφει φθισικὴν ἐκ τῶν γυναικῶν τοῦ ἐλαφροῦ βίου, εἰς ἣν διέγνωσεν ὅλα τὰ συμπτώματα φθίσεως, καὶ ὅτι τὴν αὐτὴν ἐλαφρὰν γυναῖκα συνήντησε κατοπιν ἀπολαύουσταν πλήρους ὑγείας, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν κίμυδιαν τῶν ἱατρικῶν συμβουλῶν του.

Τί συνέβη; Ὁ Γάλλος συνάδελφος τοῦ κ. Μαγγίνα λέγει ἐπὶ λέξει τάδε :

« Ὑποθέτομεν λοιπὸν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ψευδοῦς φθίσεως ».

Τί σοῦ λέγει αὐτὸ τὸ : ὑποθέτομεν καὶ αὐτὸ τὸ ψευδὴς φθίσις ;

Τί φρόνιμοι αὐτοὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ζυρίχης ! Ἐπὶ 44,500 φορολογουμένων 6,500 μόνον ἐπλήρωσαν τὸν φόρον των.

Ἰδοὺ μία λύσις τῶν φόρων τοῦ κυρίου Καλλιγᾶ καὶ ὀλῆς τῆς συντροφιάς του.

Ἄς βάζουν αὐτοὶ φόρους ὅσους θέλουν· ἐσεῖς μὴν πληρόνητε ὡς δὲν πληρόνουν οἱ Ζυρίχιοι, οἵτινες οὐδὲ τὰ δύο τρίτα τῶν δικῶν σας φόρων δὲν ὑφίστανται.

Αὐτὸ θὰ πῇ μὴ φορὰ . . . ἀπεργίξ λαοῦ !

Ἡ πώλησις τῶν ἀδαμάντων τῆς Σάρα Μπερνάρ διήρκεσε τρεῖς ἡμέρας· τὸ ὅλικόν δὲ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 178,209 φράγκα.

Καὶ μία εὐφυΐα τοῦ πρίγκιπος Ναπολέοντος.

Ὁ ἀνακριτὴς Μπενοᾶ ὅστις μετὰ τὴν σύλληψιν του τὸν ἀνέκρινεν, ἀφοῦ τὸν ἐβασάνισεν ἱκανὰς ὥρας ἐφ' ἐκάστου στίχου καὶ ἐκάστης σχεδὸν λέξεως τοῦ *Μανιφέστου* του, τὸν ἐρωτᾷ :

— Ἐπὶ τέλους, διατί ὑπεγράφητε : Ναπολέον ;

— Μήπως, ἤθέλατε, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ πρίγκιψ, νὰ ὑπογραφῶ : Μπενοᾶ ;

Πανηγυρικωτάτη ἐωρτάσθη ἐν Ρωσίᾳ ἡ ἐκατονταετηρίς τοῦ ποιητοῦ Ζοκόφσκη. ἐνὸς τῶν διδασκάλων τοῦ πατρὸς τοῦ νῦν αὐτοκράτορος. Ὁ ρωσικὸς τύπος πρὸ παντὸς ἄλλου ἀναγράφει ὅτι εἰς τὰ αἰσθητάματα εἰς τὰ ὁποῖα τῷ ἐνέπνευσεν ὁ Ζοκόφσκη, ὤφειλεν ὁ δυσλοφονηθεὶς αὐτοκράτωρ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, προῖον τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ χειραφεσία των δούλων. Ὁ Ζοκόφσκη ἦτο υἱὸς ὀθωμανίδος, αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ ἐν Βενδερ τῷ 1770· ὡς ποιητὴς δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμιμήθη ἡ μάλλον μετέφρασε τὸν Βύρωνα καὶ τὸν Σίλλερ.

Ρακοςυλλέκτης.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Διατί ὁ Ἀδάμ ἦτο ὁ εὐτυχέστερος τῶν συζύγων ;
Διότι δὲν εἶχε πενθερὰν ὁ μακαρίτης.

Ἐν συναναστροφῇ εἰς καλὸς μουσικὸς καὶ μὲ καλὴν φωνὴν ψάλλει ἄριαν ἐκ τοῦ *Φάουστ*.

Μετὰ τὸ τέλος ὅλοι τὸν συγχαίρουν.

Ἄλλ' ὁ εὐφυνέστερος τῶν ἐν τῇ συναναστροφῇ, μὴ ἀγαπῶν

πολὺ τὴν μουσικὴν, πλησιάζων καὶ κτυπῶν αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὤμων, τοῦ ψιθυρίζει :

— Ἄ, φωνακλά μου !

Καὶ εἰς ὅριστός :

Ἑσθὴς τοῦ χοροῦ. Ἑσθὴς τῆς ὁποίας ὁ κορσὸς κατεβαίνει μέχρι τῆς καρδίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀνβαίνει σ' τὸ κεφάλι τοῦ ἀνδρός.

Ὁ Ἀλφρέδος δὲν τὰ πάει πολὺ καλὰ μὲ τὴν γυναῖκα του ἥτις, ἄλλοτε πρώτη εἰς τὴν καλλονὴν, εἶναι τῶρα πρώτη σ' τὰ χρόνια.

Εἰς μίαν λογομαχίαν, ἡ πρώην ὠραία :

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, τοῦ λέγει, μὲ ποιόνα μιᾶς ;

— Μὰ κυρία μου, ἀπαντᾷ ψυχρότατα ὁ Ἀλφρέδος, καὶ τὰ καλλίτερα ἀκόμη σιγάρα δὲν τὰ φουμάρει κανεὶς ὡς τὸ τέλος.

Ἐγένετο λόγος ἐνώπιον τοῦ περιφήμου ἱατροῦ Ῥικὸρ περὶ τοῦ ἱατροῦ εὐφυστάτου μὲν, ἀλλὰ πολὺ μετρίου εἰς τὴν πρακτικὴν.

— Ὁλοζωὴ ἡ ὁμιλία του, ἔλεγεν ὁ ἐπαινῶν.

— Δυστυχῶς, ἀπήντησεν ὁ Ῥικὸρ, τὰς συνταγὰς του δὲν τὰς ὁμιλεῖ.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ἀγόρασε μικρὰ ψάρια τῆς γαλάας, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν εἶναι κόκκινα.

Ἐσεκέθη λοιπὸν νὰ παρουσιάσῃται κάθε πρωτὶ μπροστά τοὺς γυμνός, διὰ νὰ κοκκινήσουν ἀπὸ ντροπῇ.

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Στὸν ἄλλον κόσμον ἤθελ' τὴν πόρτα νὰ κρατοῦσα,
Νᾶβλεπα νὰ μπαινὸν βγαίναν ἐκεῖναις π' ἀγαπούσα.

Ἡ φίλια, τὴν ὁποίαν ἤμπορεῖ ν' ἀπαντήσῃ τις εὐκολώτερον, εἶναι ἡ τοῦ κυνὸς καὶ δι' αὐτὴ ὅλοι οἱ ἐγωῖσται ἔχουσιν ἕνα. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ὅσοι ἔχουσι κύνα εἶναι καὶ ἐγωῖσται.

Πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ εὐτυχία ἔχει στόμαχον, ἀφοῦ ἀγαπᾷ νὰ παρακάθῃται εἰς τὴν τράπεζαν τῶν πλουσίων.

Μαρτενγκῶ.

Τὸ ἄρωματικώτερον

Τ Σ Α Ι

μόνον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς *Λεωφόρου Παρεπιστημίου*

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Η « ΥΓΕΙΑ »

Νικολάου Α. Βασιλειάδου

δύνασθε νὰ τὸ εὑρητε, κομισθὲν ἐσχάτως ἐκ Ρωσσίας εἰς πακέτα καὶ πωλούμενον ὅχι ἀκριβὰ.

Τὸ ἄρωμά του μεθύει — Ἡ θερμὴ του εἶναι ὕλη ὑγείας.